

## ДРАМИ

### ВЪ ПОЛИТЪ НА ВИТОША

Първата драма на Яворова, както по-после „Албена“ отъ Йовкова, бѣ посрещната съ изненада — толкова категорично бѣ убеждението, че лириката е единствената му областъ. Забравяше се нѣщо съществено — напрегнатостъта, драматизма на пѣснитѣ му, качества, които сж условие и за драматично творчество — за създаване на лирична драма. Съ всичкитѣ си недостатѣци, „Въ политѣ на Витоша“ има качества на такава, и това е новото въ нея.

Безспорно, главното лице въ нея е Мила — тя е и най-жизнениятъ образъ — осьта на драмата.

Въ първото действие всичко е усрѣдено около нея — другитѣ разговори и случки сж само фонъ, за да изпъкнатъ по-ярко нейнитѣ преживявания. Още въ първитѣ ѝ думи се чувствува душевната ѝ тревога, после страстното ѝ въжделение се показва въ нѣжността ѝ къмъ детето, а по-после въ признанието ѝ предъ Чудомира, че се е настрадала въ дивия провинциаленъ край, че живѣе само съ желанието — „часъ по-скоро да се свърши всичко“. (Това „всичко“ е свързването ѝ съ Христофорова.) Говори за любовъта си къмъ него наивно, страстно, и тази нервна, трескава жажда е пружината „на действието“ — Тя е драматично лице съ копнежа си да осъществи